

KRSTOMIR MILOVANOVIĆ

Izdavač:
MUZEJ POZORIŠNE UMETNOSTI SR SRBIJE
Beograd
Gospodar Jevremova 19
Telefoni: (011) 626-630 i 620-147

Glavni i odgovorni urednik:
ZORAN FILIPOVIĆ

Stručno veće:
SINIŠA JANIĆ
dr OLGA MILANOVIĆ
mr KSENIJA ŠUKULJEVIĆ – MARKOVIĆ
VEROSLAVA PETROVIĆ
OLGA MARKOVIĆ
MIROSLAV JANKOVIĆ
ZORAN FILIPOVIĆ, predsednik

Predgovor:
VEROSLAVA PETROVIĆ
dr MILENKO MISAILOVIĆ

Organizacija,
likovna postavka
i dizajn kataloga
KRSTOMIR MILOVANOVIC
ZORAN FILIPOVIC

Kolor reprodukcije
MIROSLAV JANKOVIĆ

Štamparija:
RO „Kristal“ OOUR XII Fabrika ambalaže

Tiraž: 500 primeraka

Izдавanje kataloga pomogli:
REPUBLIČKA ZAJEDNICA KULTURE, Beograd
GRADSKA SIZ KULTURE, Beograd

Naslovna strana:
Scenografija za predstavu
„MAJKA HRABROST“,
Pozorište Timočke krajine,
Zaječar, 1977.

KRSTOMIR MILOVANOVIĆ

scenografije

MUZEJ POZORIŠNE UMETNOSTI SR SRBIJE
Beograd, jun 1985.

OPSEMAR

Za Krstomira Milovanovića

*Sve je tamo prašina i paučina
mirišu stare krpe
lepak i drvo*

*Na granici mraka i svetlosti
počinje preobrazba
Tamo je stvarnost
više od stvarnosti
na toj oštrici početak je i kraj*

*Na jednoj strani
oni koji jesu ono što nisu
Na drugoj privid
mrak koji gleda i diše*

*Opsenar je iza svega
neko ko povlači konce
gradi i razgrađuje
potezom četke
kao na pesku
voda sve izbriše*

*Njegova dela nastaju
dok još traju.*

*Irena Rot Portnoj
kostimograf*

BIOGRAFIJA

Rođen u Konjarniku kod Prokuplja 1936. godine. Upisao scenografski odsek u Školi za primenjenu umetnost u Nišu, a po njegovom ukidanju prešao na slikarski odsek. Završio Akademiju likovnih umetnosti u Beogradu 1962. godine, u klasi profesora Nedeljka Gvozdenovića.

Prve scenografije realizovao u Amaterskom pozorištu u Prokuplju. Od septembra 1966. godine do danas scenograf je Pozorišta timočke krajine u Zaječaru, sa prekidom od septembra 1980. do septembra 1983. godine kada je radio u niškom Narodnom pozorištu. Realizovao preko 140 pozorišnih scenografija, preko 60 scenografskih rešenja za akademije, državne i gradske jubileje, štafete kao i veći broj enterijernih rešenja.

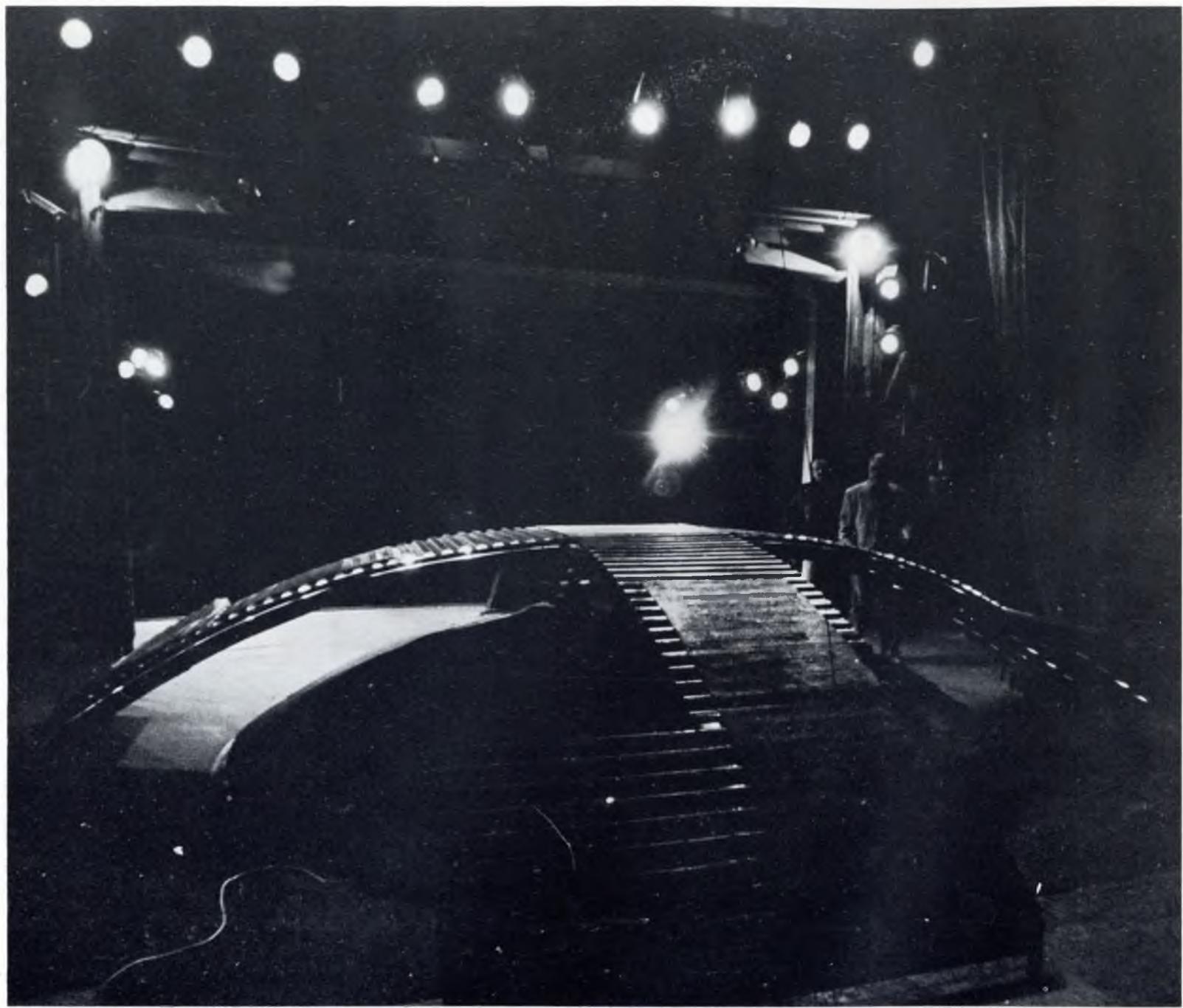
Član ULUS-a od 1962. godine.

Imao samostalne izložbe slika u Prokuplju 1961, 1963, 1964, 1965. i 1974. godine, u Boru 1969. i 1972. godine, u Kutini 1972. godine, u Zaječaru 1967, 1968, 1969. i 1972. godine i Nišu 1974. godine. U okviru festivala Susreti profesionalnih pozorišta SR Srbije „Joakim Vujić“, u Zaječaru 1974. godine priredio samostalnu izložbu scenografija.

Grupno izlagao u Beogradu 1962. i 1975. godine, u Prokuplju 1966, 1976, 1977, 1978. i 1979. godine, u Kutini 1972. i 1976. godine, u Zaječaru 1973, 1974, 1975, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981. i 1982. godine, u Novom Sadu 1975, 1978. i 1981. godine (Trijenale pozorišne scenografije i kostimografije), u Kruševcu i Boru 1980. godine.

U inostranstvu grupno izlagao u Pragu (Čehoslovačka) 1976. godine na Kvadrijenalu pozorišne scenografije i kostimografije, Vidinu (Bugarska) 1977, 1978. i 1982. godine i Turn-Severinu (Rumunija) 1976, 1979. i 1981. godine.

„SMRTONOŠE“, Teatar „Joakim Vujić“, Kragujevac, 1979.

Ako je posao slikara scene da na pozornici oblikuje prostor u kome se radnja zbiva i dočara određeni ambijent u kome deluje glumac, onda scenograf Krstomir Milovanović već dvadeset dve godine obavlja svoju dužnost.

Međutim, kada se govori o Krstomiru Milovanoviću i njegovom umetničkom opusu u pozorištu, ne može se govoriti samo o obavljenoj scenografskoj dužnosti, već o ostvarenjima koja se pamte i koja su često primarni znak predstave. Imajući u vidu i to, da scenograf nije apsolutni vladalac scenskog prostora, kao likovni stvaralač slikom ili skulpturom, već da je u obaveznoj zavisnosti i sprezi sa idejom pisca i reditelja, Milovanović sprovodi svoju ideju, svoje slikarsko viđenje i ostaje svoj i prepoznatljiv u ovoj sintezi trojstva.

Milovanović dobro poznaje i oseća pozorište, on proživiljava i preživiljava sva zbivanja u njemu, on živi u pozorištu i sastavni je deo njega. Izuzetan poznavalac scenskog prostora, kao i dela koje obrađuje i duha vremena u kome se radnja odvija, on svoju zamisao, prilagođavajući se rediteljskim zamislama, pretvara u funkcionalan scenski prostor, a da pri tom ni jednoga trenutka ne zaboravlja i ne zapostavlja glumca koga oseća i poznaje, njegove scenske kretnje i scensko življenje. Glumac nikada nije izgubljen u prostorima njegovih inscenacija, ni u onim monumentalnim konstrukcijama dekora čija jednostavnost i čistota inspirišu na ravнопravnu borbu.

Stvarajući sa velikim brojem reditelja u impozantnom repertoaru od Čehova do Nušića, od Šekspira do Dostojevskog i najmladih savremenih domaćih pisaca, on daje uvek nova scenografska rešenja u kojima nema ponavljanja i šablona, maštovita rešenja, koja navode na razmišljanje i otkrivanje simbola. Uvek inventivan, on kao kakav čarobnjak, tri drveta u bašti, minimalnim sredstvima, draperijom i balustradom, pretvara u rasкоšan salon u Čehovljevom komadu „Tri sestre“. Često i uspešno koristi efekte koje izaziva igra svetlosti i forme, dajući sasvim skulpturalna rešenja u „Ognjištu“, „Smrtonošama“, „Braći Karamazovima“. Skromnim sredstvima, zategnutim žicama, platformama, zategnutim tkaninama, maštovito izukrštanim vazdušastim draperijama, mrežama, drvenim konstrukcijama, dobro i znalački ukomponovanim u prostor i isto tako značački osvetljavanim, on postiže izvanredne efekte u predstavama kao što su na primer: „Majka hrabrost“, „Zločin i kazna“, „Omer i Merima“, „Hamlet“ itd.

Kao kaleidoskop nižu se njegove inscenacije: realističke i islikane do detalja, u vedrom koloritu, sa smisлом za karikaturu, duhovite, najčešće u repertoaru Nušićevih dela. Na drugoj strani, on pokazuje izvanredan smisao za stilizaciju i monolitna rešenja kod kojih je boja svedena na nekoliko osnovnih tonova mrke i zelene boje. I baš u toj jednostavnosti boja iskazuje se bogatstvo zanatskog znanja, likovne kulture i suptilnih hrvatskih traženja. Monumentalni, zastrašujuće nahereni krst između dvaju crnih otvora pećina u „Aferi nedužne Anabele“, sublimacija su njegovih istraživanja i ostvarenja stilizovanih simbolističkih scenografskih rešenja.

U dosadašnjem stvaralaštvu Krstomira Milovanovića možda nema epohalnih novina i ostvarenja, ali ima duha i daha pozorišta.

„ZLA ŽENA“, Pozorište Timočke krajine, Zajecar, 1975.

Akademski slikar i scenograf Krstomir Milovanović realizovao je do danas oko 140 pozorišnih scenografija i preko 60 scenografskih oblikovanja raznih društvenih svečanosti održanih u enterijeru ili u otvorenom prostoru.

Krstomir Milovanović je scenograf sa brojnim priznanjima i nagradama koje je dobijao (naročito na pozorišnim susretima Srbije „Joakim Vujić“), ali je još više priznanja dobijao od reditelja sa kojima je sarađivao i od glumaca koji su u njegovim scenografijama ostvarivali svoje glumačke igre i likove.

Jer, Krstomir Milovanović ne vodi računa samo o karakteru prostora u koji se smešta scenska akcija: on brine i o uzajamnom odnosu između scenskog prostora i likova koje glumci u tom prostoru treba da ostvare, i brinući o onome o čemu će se u određenom scenskom prostoru govoriti, a o čemu čutati – Krstomir Milovanović omogućava reditelju da uskladi scenski prostor i glumce u njemu: iskusan u akcionom organizovanju prostora, osetljiv u karakternoj artikulaciji prostora, a nadahnut u poetičnom iskazivanju svoga prostora – Krstomir Milovanović ume da odabira šta na sceni treba da bude prisutno ili vidljivo, a šta treba izostaviti kao nevidljivo da bi i to – zahvaljujući sveukupnoj glumačkoj igri i doživljavanju od strane gledalaca – bilo prisutno ili vidljivo na svoj osobeni način.

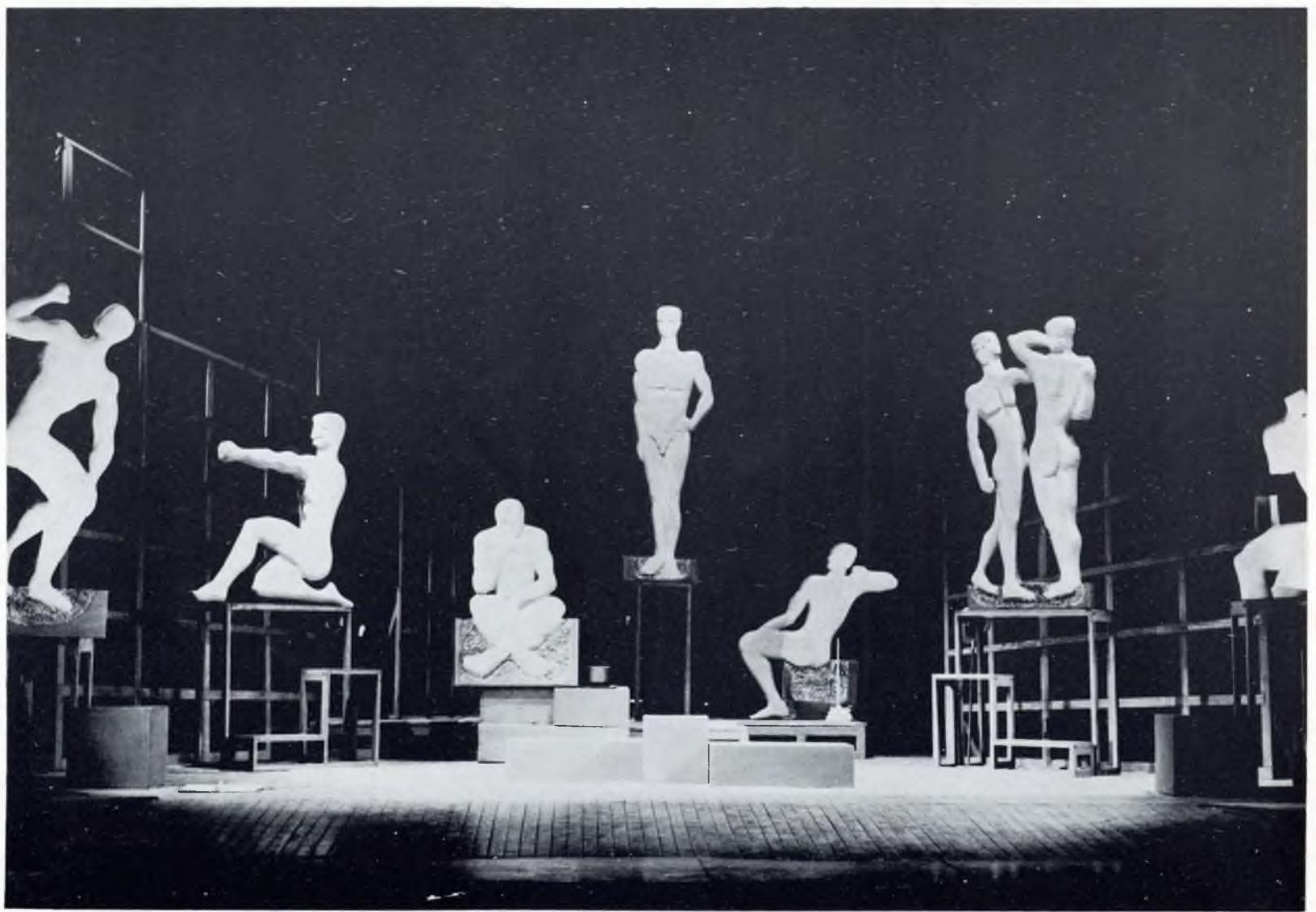
Zato u scenografijama Krstomira Milovanovića i ono što ostaje skriveno oku gledalaca – nije manje prisutno u doživljavanju gledalaca.

I zato scenografije Krstomira Milovanovića umeju da govore iako čute, jer i kad iskazuju one – prečutkuju, a kad otkrivaju one – skrivaju, i upravo tom svojom često i instinktivnom dramaturgijom prostora Krstomir Milovanović omogućuje da se u njegovim scenografijama oživotvorava sugestivnost predstave.

To je scenograf koji svojom vizijom ubličava scenski prostor, ali ga glumačkom akcijom organizuje i artikuliše: zato se u takvom prostoru glumci osećaju kao da su sa živim partnerom koji im se prilagođava, a i koji im na zahteve odgovara...

Radeći uglavnom u pozorištima skromnih materijalnih mogućnosti, scenograf Krstomir Milovanović stekao je niz stvaralačkih vrlina: među njima je i preciznost u izboru scenografskog materijala i ekonomičnost u njegovoj upotrebi. To je scenograf koji nije bio izložen iskušenjima materijalnog obilja i zato se morao služiti više obiljem stvaralačkog duha; nije bio u mogućnosti da ga skupi ili efektni materijali zavedu i da im kao scenograf robuje, nego je stvaralačkom logikom – koja i nemoguće pretvara u moguće – od prividnih materijala gradio na pozornici stvarne prostore i stvarni život, tj. gradio je život prostora u kome se razvijao i život predstave...

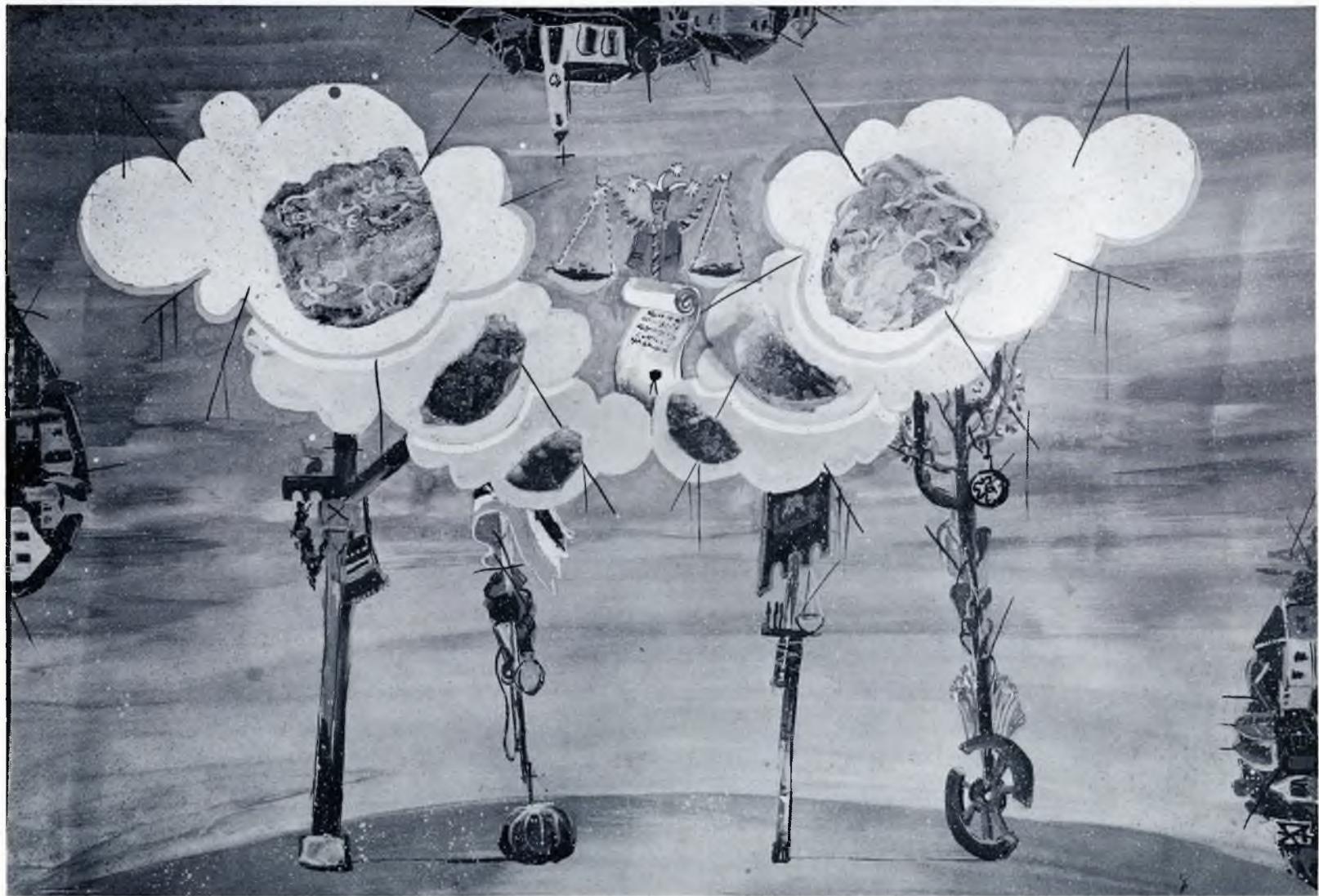
Jer i na pozornici, život može da se rađa samo iz – života...

„ŽENSKI RAZGOVORI“, Pozorište Timočke krajine, Zaječar, 1973.

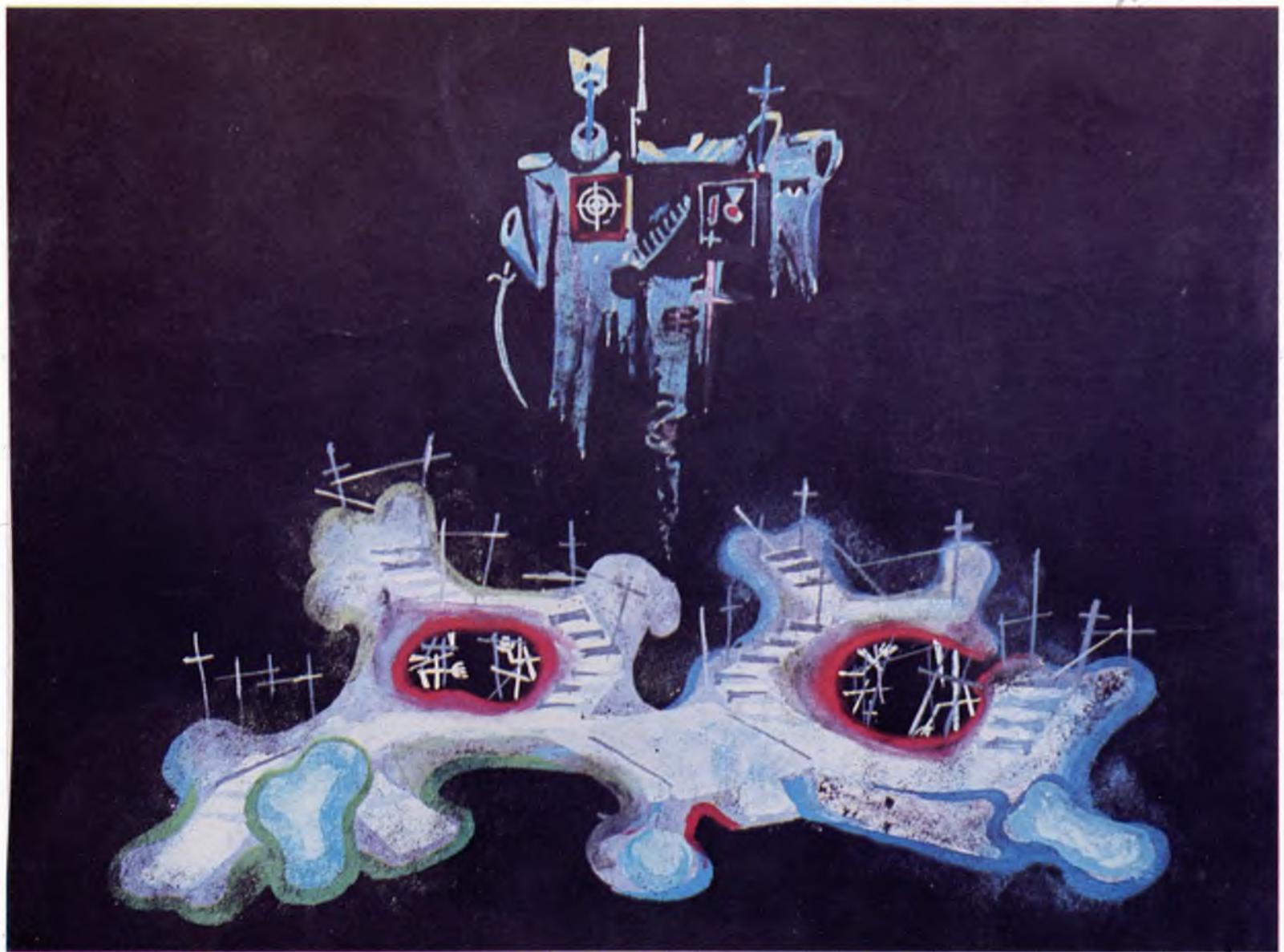
Skica za scenografiju predstave „NARODNI POSLANIK“, Pozorište Timočke krajine, Zaječar, 1976.

Skica za scenografiju predstave „GIMNASTIKA ZA DVA CVANCIKA“, Narodno pozorište „Ljubiša Jovanović“, Šabac, 1977.

Skica za scenografiju predstave „SMRT TRGOVAČKOG PUTNIKA“, Pozorište Timočke krajine, Zaječar, 1971.

Nerealizovana skica za predstavu „RADO SRBIN IDE U VOJNIKE“, 1970.

Skica za scenografiju predstave „GOSPOĐA MINISTARKA“, Pozorište Timočke krajine, Zaječar, 1984.

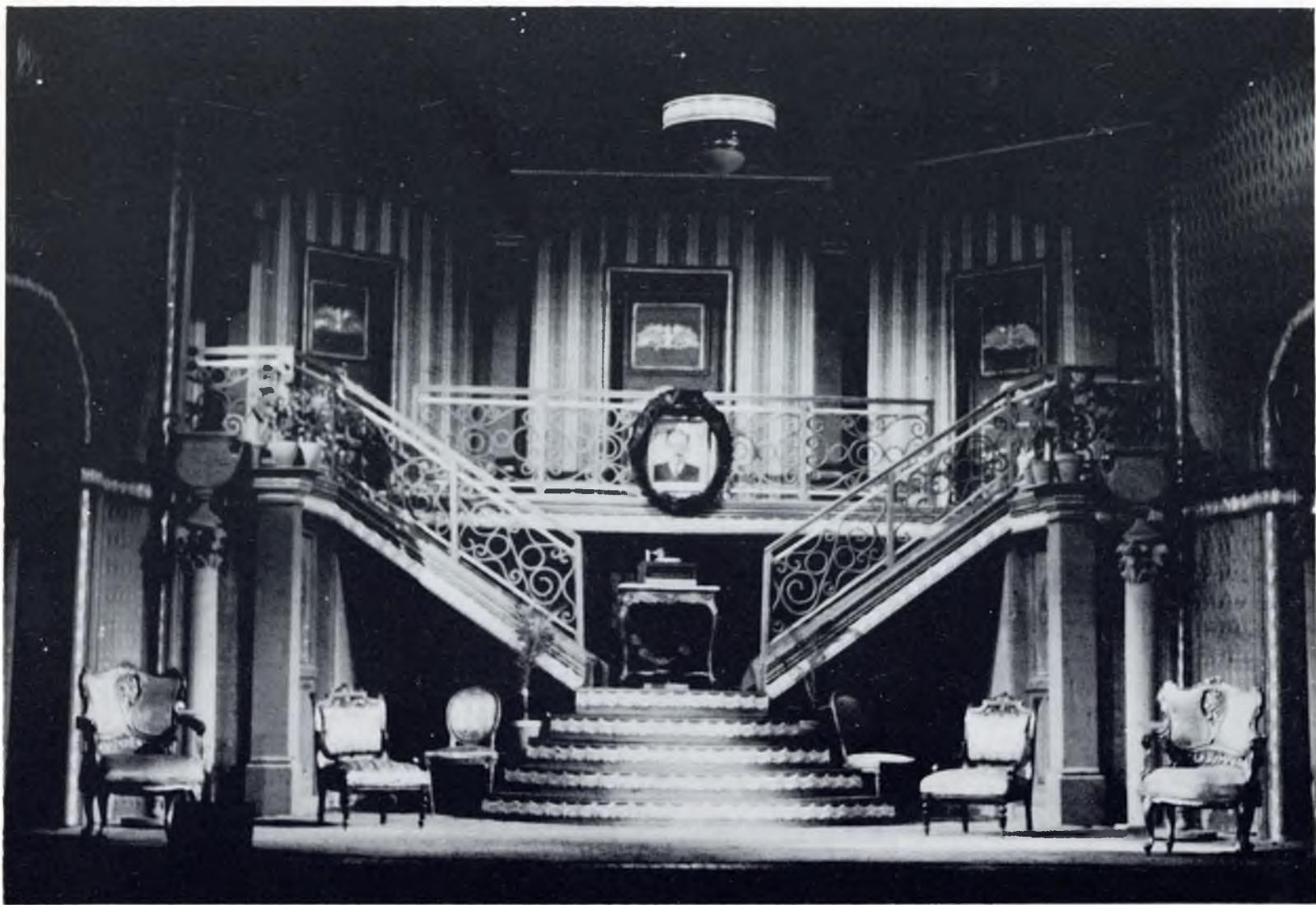
REALIZACIJE

AMATERSKO POZORIŠTE, PROKUPLJE

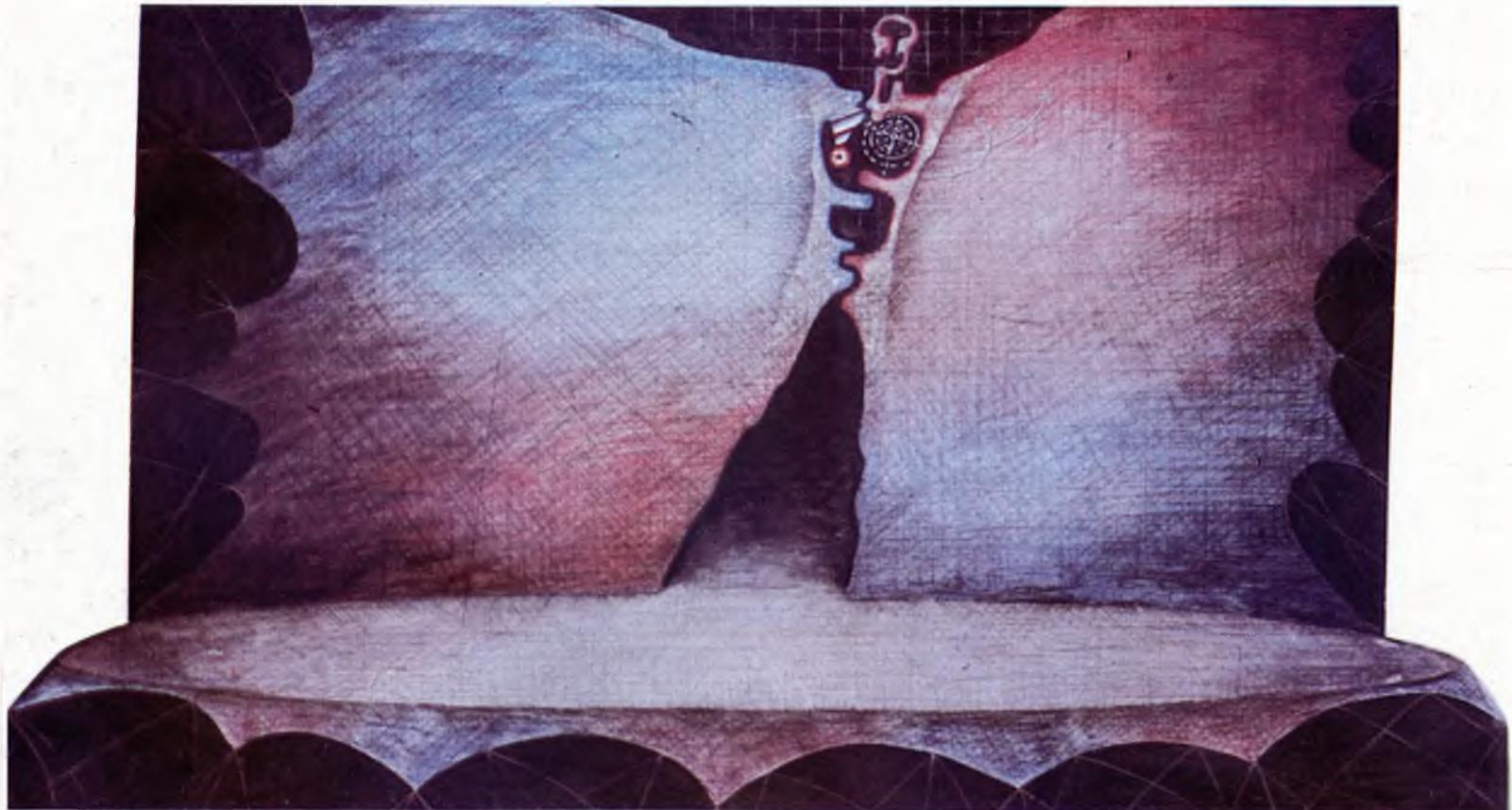
- 1963/64 J.S. Popović: „Kir Janja“, reditelj R. Gligorijević
B. Nušić: „Dr“, reditelj R. Gligorijević
B. Čopić: „Vuk Bubalo“, reditelj B. Ignatović
1964/65 B. Bauer: „Licem u lice“, reditelj R. Gligorijević
M. Držić: „Skup“, reditelj R. Gligorijević
V. Eftiniju: „Čovek koji je video smrt“, reditelj T. Pejčić
1965/66 S. Sremac: „Zora Zamfirova“, reditelj R. Gligorijević
B. Nušić: „Ožalošćena porodica“, reditelj R. Gligorijević
Ž. Sarojan: „Prljavo rublje porodice Marešo“, reditelj R. Gligorijević
R. Toma: „Klopka“, reditelj R. Gligorijević
1977 M. Jelić: „Jelisavetini ljubavni jadi zbog molera“, reditelj S. Baum
1979 Lj. Simović: „Hasanaginica“, reditelj H. Dragutinović
1980 M. Zupanc: „Bela ruža za Dubljansku ulicu“, reditelj M. Berić
1981 S. Sremac: „Ivkova slava“, reditelj H. Dragutinović
D. Andić: „Omer Paša Latas“, reditelj J. Gligorijević
1983 B. Mihajlović-Mihiz: „Banović Strahinja“, reditelj H. Dragutinović
1985 A. Popović: „Mrešćenje šarana“, reditelj H. Dragutinović

POZORIŠTE TIMOČKE KRAJINE, ZAJEČAR

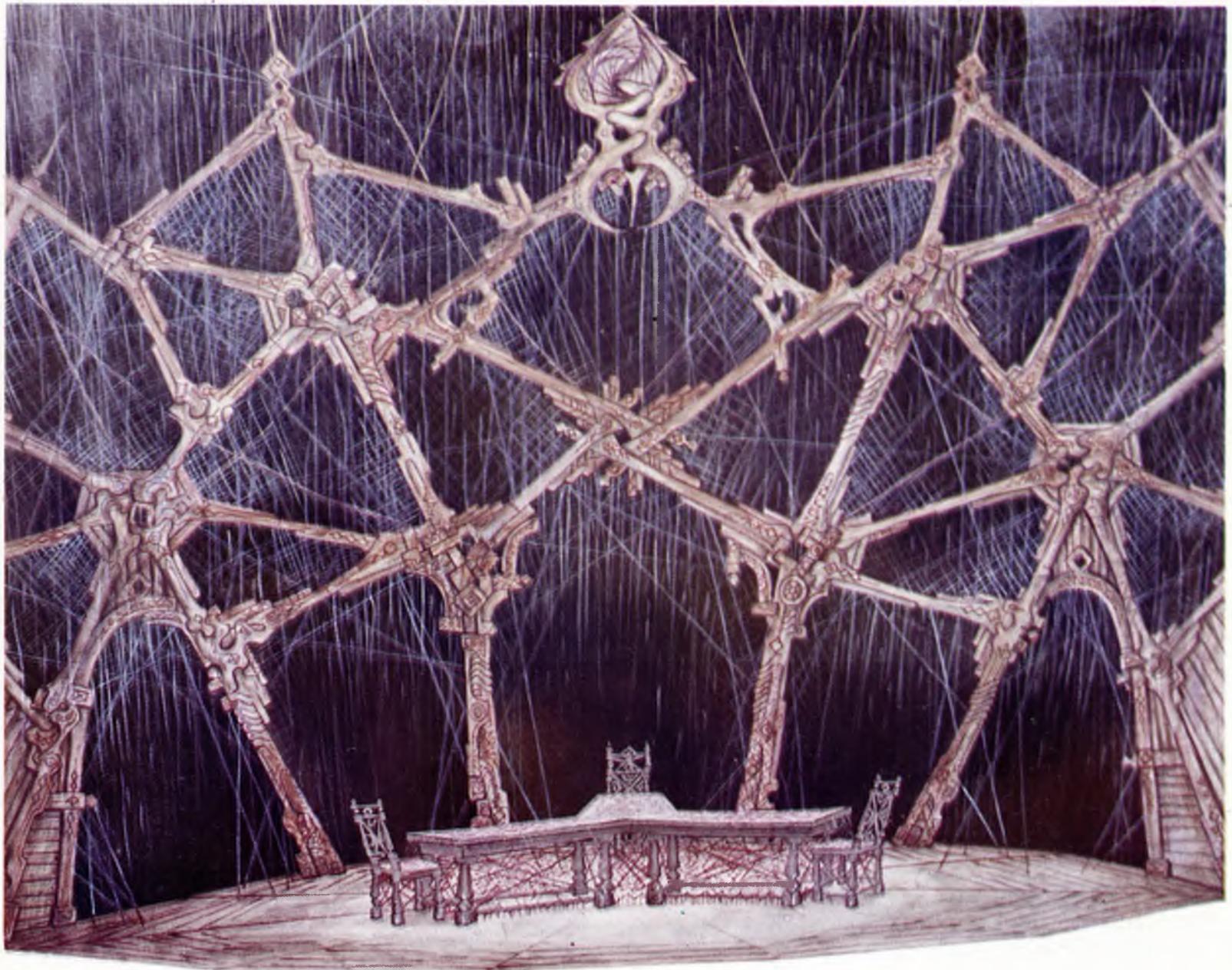
- 1966 V. Subotić: „Prozivka“, reditelj M. Bogosavljević
Ž.B.P. Molijer: „Škola za žene“, reditelj M. Popović
Greidanus: „Dva vedra vode“, reditelj M. Bogosavljević
1967 B. Nušić: „Pokojnik“, reditelj M. Popović
M. Đarfaš: „Mišja staza“, reditelj M. Popović
B. Mihajlović-Mihiz: „Komandant Sajler“, reditelj M. Bogosavljević
M. Gorki: „Deca sunca“, reditelj M. Popović
P. Barije: „Kaktusov cvet“, reditelj M. Bogosavljević
Ž.P. Sartr: „Prljave ruke“, reditelj S. Bajić
F. Gilroj: „Ko će da spase orača?“, reditelj M. Bogosavljević
1968 J. Veselinović – D. Brzak: „Đido“, reditelj M. Bogosavljević
P. Petrović Pecija: „Olivera“, reditelj M. Popović
R.L. Đukić: „Bog je umro uzalud“, reditelj M. Bogosavljević
A. Ejkbani: „Kako se uzme“, reditelj M. Bogosavljević
J. Vandot: „Kekec“, reditelj M. Bogosavljević
K. Trifković – U. Glovacki: „Ko bi se jedio na muške“, reditelj A. Glovacki
I. Cankar: „Sluge“ reditelj A. Glovacki
1969 B. Bien: „Talac“, reditelj M. Bogosavljević
D. Grbić: „Pobeda ustanka“, reditelj M. Bogosavljević
M. Nastasijević: „Kod većite slavine“, reditelj M. Ivanka
M. Mitrović: „Ponoćna provala“, reditelj M. Bogosavljević
S. Jakovljević: „Na ledima ježa“, reditelj M. Bogosavljević
F. Garsija Lorka: „Dom Bernarda Albe“, reditelj Z. Hrbaček
S. Grohovjak: „Partija šaha“, reditelj S. Rodić
Ž. Majer: „Kocka je odlučila“, reditelj Z. Hrbaček
T. Skarniči: „Kavijar i pasulj“, reditelj M. Bogosavljević

„OŽALOŠĆENA PORODICA“, Pozorište Timočke krajine, Zaječar, 1974.

Skica za scenografiju predstave „BIO JEDNOM JEDAN ČOVEK“, Teatar „Joakim Vujić“, Kragujevac, 1984.

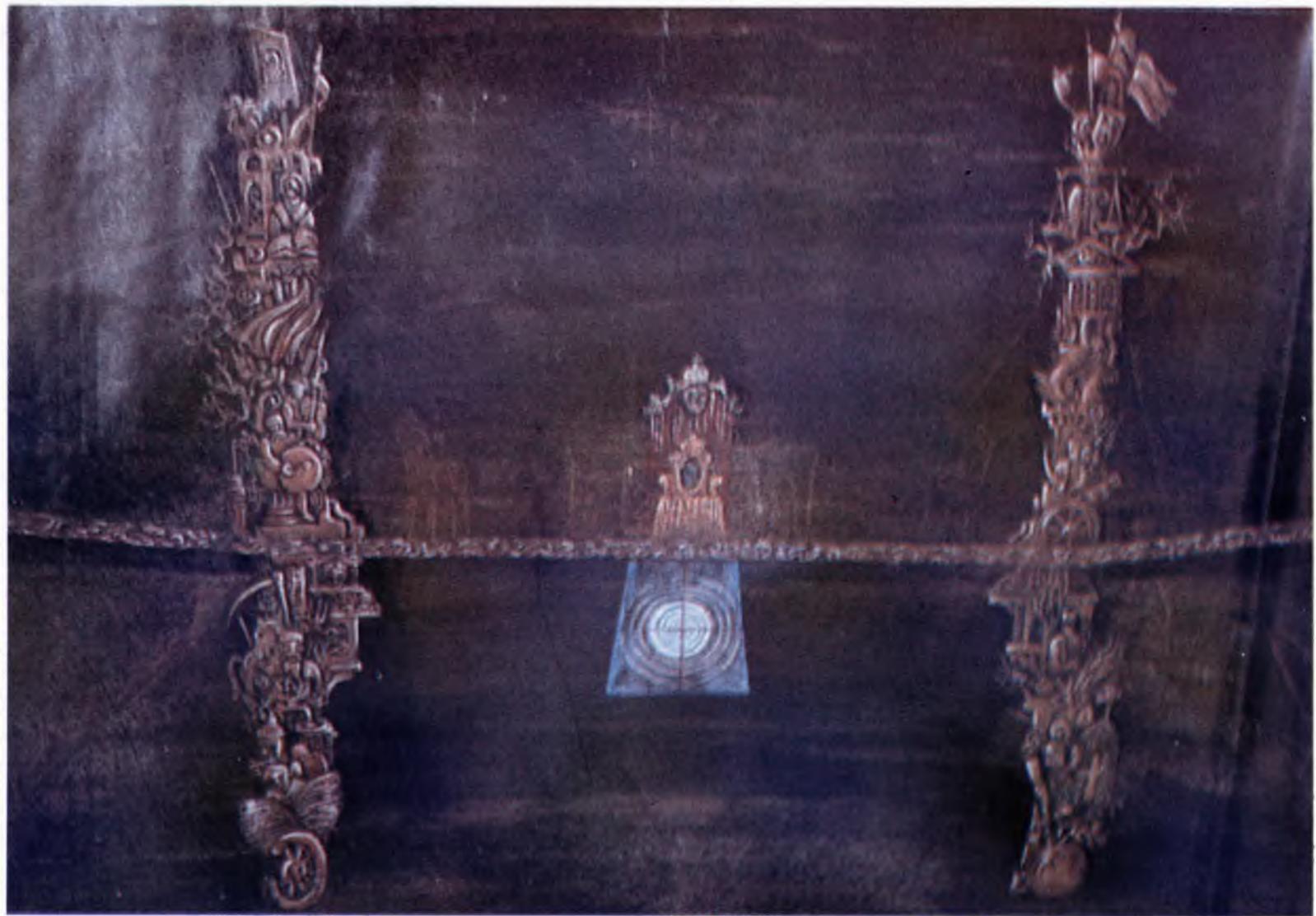

Skica za scenografiju predstave „BRAĆA KARAMAZOV“, Pozorište Timočke krajine, Zaječar, 1982.

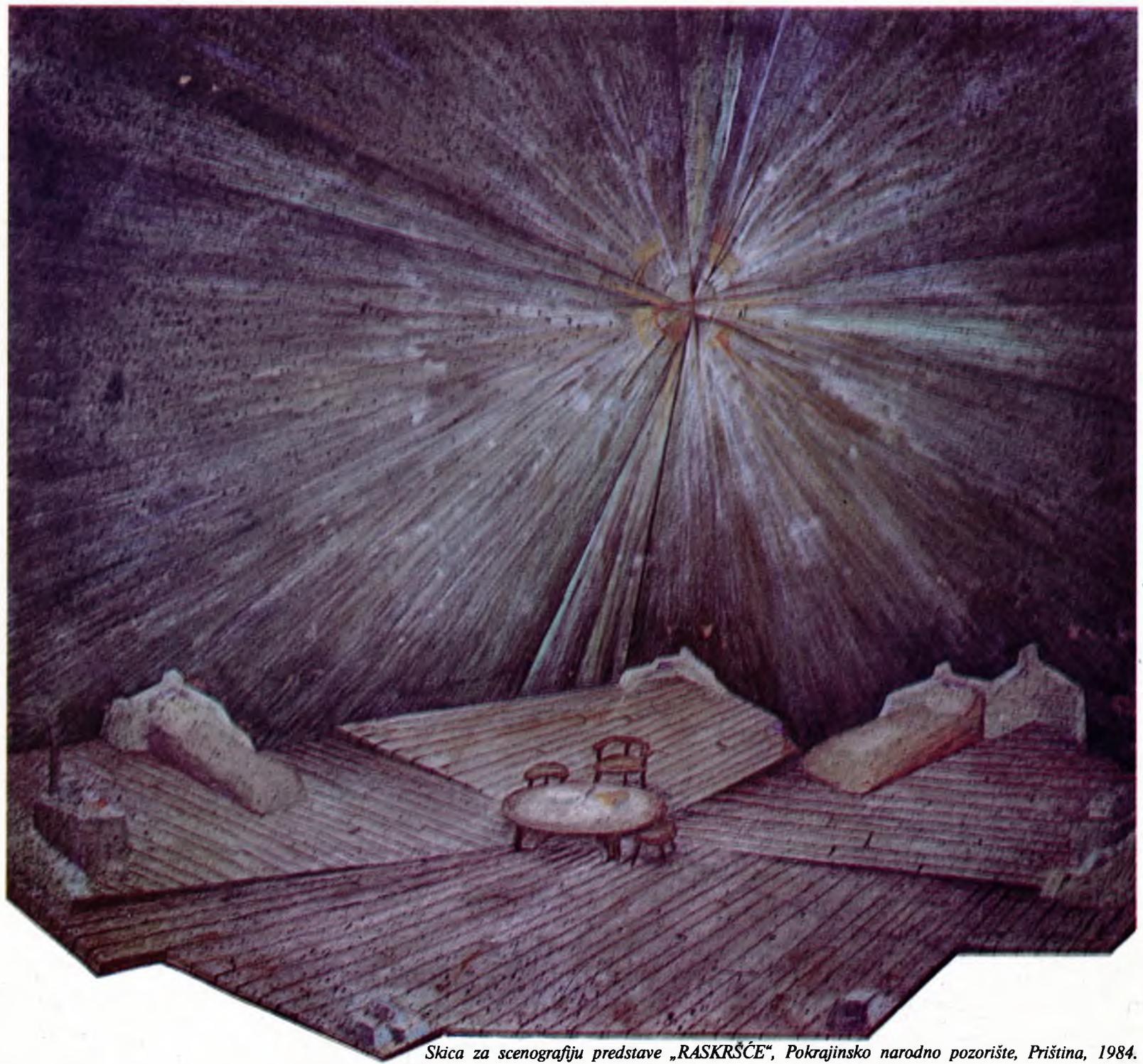
- 1970 V. Subotić: „Car zloban“, reditelj M. Bogosavljević
Z. Hrbaček: „Koenovi“, reditelj Z. Hrbaček
R. Milar – N. Balčin: „Put kroz šumu“, reditelj M. Popović
Ž.B.P. Molijer: „Uobraženi bolesnik“, reditelj M. Bogosavljević
B. Nušić: „Protekcija“, reditelj M. Tošić
„Hajde da se igramo“, reditelj M. Tošić
B. Čosić: „Rado ide Srbin u vojnike“, reditelj M. Bogosavljević
Z. Petrović: „Pendžeri ravnice“, reditelj S. Jovanović
- 1971 A. Miler: „Smrt trgovачkog putnika“, reditelj M. Bogosavljević
D. Maksimović: „Tražim pomilovanje“, reditelj M. Bogosavljević
A. Popović: „Krmeći kas“, reditelj S. Jovanović
B. Stanković: „Koštana“, reditelj M. Bogosavljević
M. Šizgal: „Ljubav“, reditelj M. Bogosavljević
P. Petrović Pecija: „Čvor“, reditelj M. Bogosavljević
E. Olbi: „Sve zbog bašte“, reditelj D. Rodić
L.F. Braum: „Čarobnjak iz Oza“, reditelj M. Bogosavljević
- 1972 M. Gorki: „Na dnu“, reditelj M. Popović
B. Čosić: „Uloga moje porodice u svetskoj revoluciji“, reditelj M. Bogosavljević
Dž. Orton: „Šta je sobar video“, reditelj M. Bogosavljević
V. Lukić: „Afera nedužne Anabele“, reditelj D. Rodić
A. Lindgren: „Pipi Duga čarapa“, reditelj M. Bogosavljević
I. Brešan: „Predstava Hamleta u selu Mrduša Donja“, reditelj D. Rodić
M. Belović – S. Pešić: „Omer i Merima“, reditelj M. Bogosavljević
M. Jelić: „Jelisavetini ljubavni jadi zbog molera“, reditelj D. Jović
- 1973 B. Nušić: „Sumnjiwo lice“, reditelj A. Čemalović
F. Ekhart: „Traži se ministar“, reditelj M. Bogosavljević
D. Radović: „Ženski razgovori“, reditelj M. Bogosavljević
M. Bogosavljević: „Pionir Jovica i deda Stevan“, reditelj M. Bogosavljević
A. P. Čehov: „Tri sestre“, reditelj M. Popović
B. Čopić: „Bašta sljezove boje“, reditelj P. Govedarović
- 1974 B. Nušić: „Ožalošćena porodica“, reditelj M. Bogosavljević
N.V. Gogolj: „Dnevnik jednog ludaka“, reditelj S. Stefanović-Ravasi
J.S. Popović: „Pokondirena tikva“, reditelj D. Jović
N.V. Gogolj: „Zenidba“, reditelj S. Božinović
R. Pavelkić: „Klikeraši“, reditelj M. Bogosavljević
S. Pešić: „Darinka iz Rajkovca“, reditelj M. Bogosavljević
S. Sremac: „Pop Čira i pop Spir“, reditelj M. Bogosavljević
- 1975 J.S. Popović: „Zla žena“, reditelj M. Popović
Ž. Fejdo: „Buba u uhu“, reditelj M. Bogosavljević
B. Čopić: „Doživljaji Nikoletine Bursaća“, reditelj M. Bogosavljević
Lj. Simović: „Hasanaginica“, reditelj D. Rodić
- 1976 M. Stanislavljević: „Vasilisa prekrasna“, reditelj M. Popović
B. Nušić: „Narodni poslanik“, reditelj M. Bogosavljević
D. Penjin: „Kameni kurir“, reditelj M. Bogosavljević
F. Hadžić: „Hitler u partizanima“, reditelj M. Bogosavljević
- 1977 Lj. Simović: „Čudo u Šarganu“, reditelj D. Rodić
V. Stojiljković: „Propozicije“, reditelj A. Glovacki
B. Letić – Z. Ristović: „Ilijkaš“, reditelj D. Rodić
B. Breht: „Majka Hrabrost“, reditelj M. Bogosavljević
D. Lebović: „Lutka sa kreveta broj 21“, reditelj M. Berić
Z. Štaubringer – M. Popović: „Prča o drugu Titu“, reditelj M. Popović
M. Grgić: „Visoko prizemlje“, reditelj M. Bogosavljević
- 1978 Ž. Komanin: „Ognjište“, reditelj M. Bogosavljević
Borislav Pekić: „Kategorički zahtev“, reditelj S. Baum
Ž.B.P. Molijer – A.P. Čehov – H. Pinter: „Karneval ljubavi“, reditelji R. Rakičević, D. Todorović i N. Bradie

„AFERA NEDUŽNE ANABELE“, Pozorište Timočke krajine, Zaječar, 1972.

Skica za scenografiju predstave „TIMOČKA BUNA“, Pozorište Timočke krajine, Zaječar, 1983.

Skica za scenografiju predstave „RASKRŠĆE“, Pokrajinsko narodno pozorište, Priština, 1984.

- 1979 B. Stanković: „Nečista krv“, reditelj J. Gligorijević
 M. Belović – S. Pešić: „Legenda o Bošku Buhu“, reditelj M. Bogosavljević
 N.V. Gogolj: „Revizor“, reditelj M. Bogosavljević
 R.L. Đukić: „Čovek na četiri noge“, reditelj Đ. Milaković
 M. Gamoleti: „Boing – Boing“, reditelj M. Bogosavljević
 1980 M. Novković: „Brisani put“, reditelj M. Berić
 K. Čašule: „Crnila“, reditelj M. Bogosavljević
 1982 F.M. Dostojevski: „Braća Karamazovi“, reditelj S. Stefanović-Ravasi
 D. Tomic: „Raskršće“, reditelj P. Dinulović
 D. Fo: „Anarhist“, reditelj M. Bogosavljević
 1983. P. Petrović Pecija: „Žena sa tri muža“, reditelj A. Kovačević
 Ž. Komanin: „Timočka buna, reditelj M. Bogosavljević
 1984. D. Tomic: „Rukavice“, reditelj J. Gligorijević
 G. Stefanovski: „Hi – fi“, reditelj M. Bogosavljević
 B. Nušić: „Gospoda ministarka“, reditelj J. Gligorijević
 1985 J. Jorgačević: „Deca nisu kriva“, reditelj M. Bogosavljević
 Ž. Milosavljević: „Porodica Mitić“, reditelj M. Bogosavljević
 D. Tomic: „Neprijatelj radničke klase“, reditelj D. Rodić

NARODNO POZORIŠTE, NIŠ

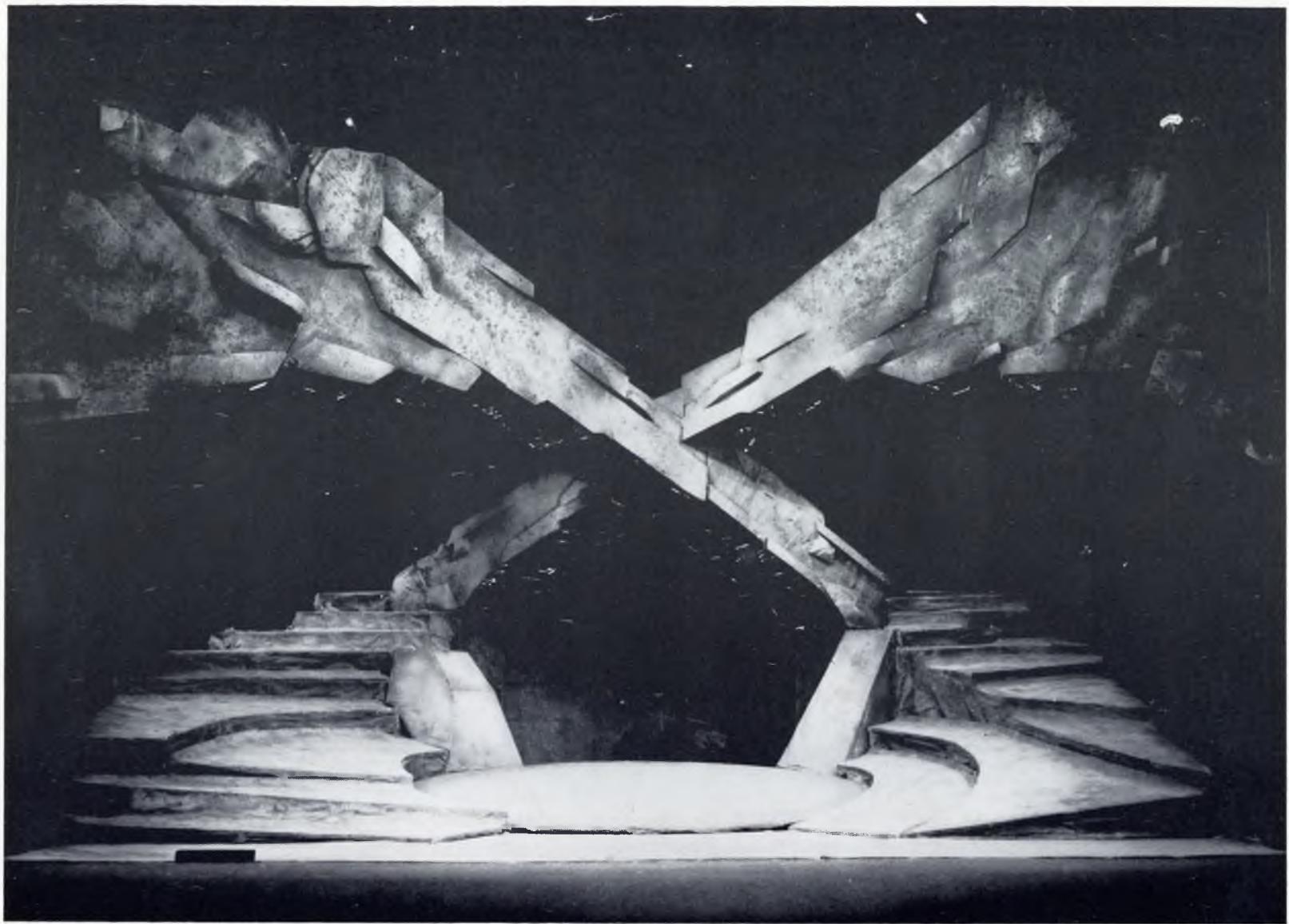
- 1978 D. Uskoković: „Jabanci“, reditelj M. Berić
 1980 V. Šekspir: „Hamlet“, reditelj Lj. Milošević
 1981 F. Hadžić: „Češalj“, reditelj M. Berić
 D. Kovačević: „Sabirni centar“, reditelj M. Berić
 1982 D. Tomic: „Raskršće“, reditelj Lj. Milošević
 V. Stojanović: „Voćni dan“, reditelj Lj. Georgijevski
 I.G. Kovačić: „Jama“, reditelj M. Radisavljević
 V. Petrović: „Proboj“, reditelj Lj. Milošević
 1983 Radzinski: „Ona u odsustvu ljubavi i smrti“, reditelj M. Berić
 A.N. Ostrovski: „Šuma“, reditelj M. Radisavljević

TEATAR „JOAKIM VUJIĆ, KRAGUJEVAC

- 1978 M. Novković: „Kamen za pod glavu“, reditelj J. Gligorijević
 1979 Đ. Radišić: „Smrtonoše“, reditelj P. Govedarović
 1984 V. Jovičić: „Bio jednom jedan čovek“, reditelj P. Govedarović

NARODNO POZORIŠTE, TITOVO UŽICE

- 1979 H. Pinter: „Povratak“, reditelj R. Majstorov
 1981 F.M. Dostojevski: „Zločin i kazna“, reditelj A. Kovačević
 1984 M. Rosi: „Magna karta“, reditelj N. Bradić

„OGNJIŠTE“, Pozorište Timočke krajine, Zaječar, 1978.

NARODNO POZORIŠTE, LESKOVAC

1970 I. Studen: „Vožd“, reditelj V. Stanković

ISTARSKO NARODNO KAZALIŠTE, PULA

1970 G. Mikloš: „Šofer druga ministra“, reditelj M. Bogosavljević

NARODNO POZORIŠTE „LJUBIŠA JOVANOVIĆ“, ŠABAC

1977 D. Erić: „Gimnastika za dva cvancika“, reditelj A. Glovacki

1985 M. Grgić: „Probudi se Kato“, reditelj M. Milošević

NARODNO POZORIŠTE, TUZLA

1979 M. Krleža: „U logoru“, reditelj N. Bradić

NARODNO POZORIŠTE, PIROT

1979 J. Bulajić: „Stanarsko pravo pokojnog gospodina Sime“, reditelj A. Glovacki

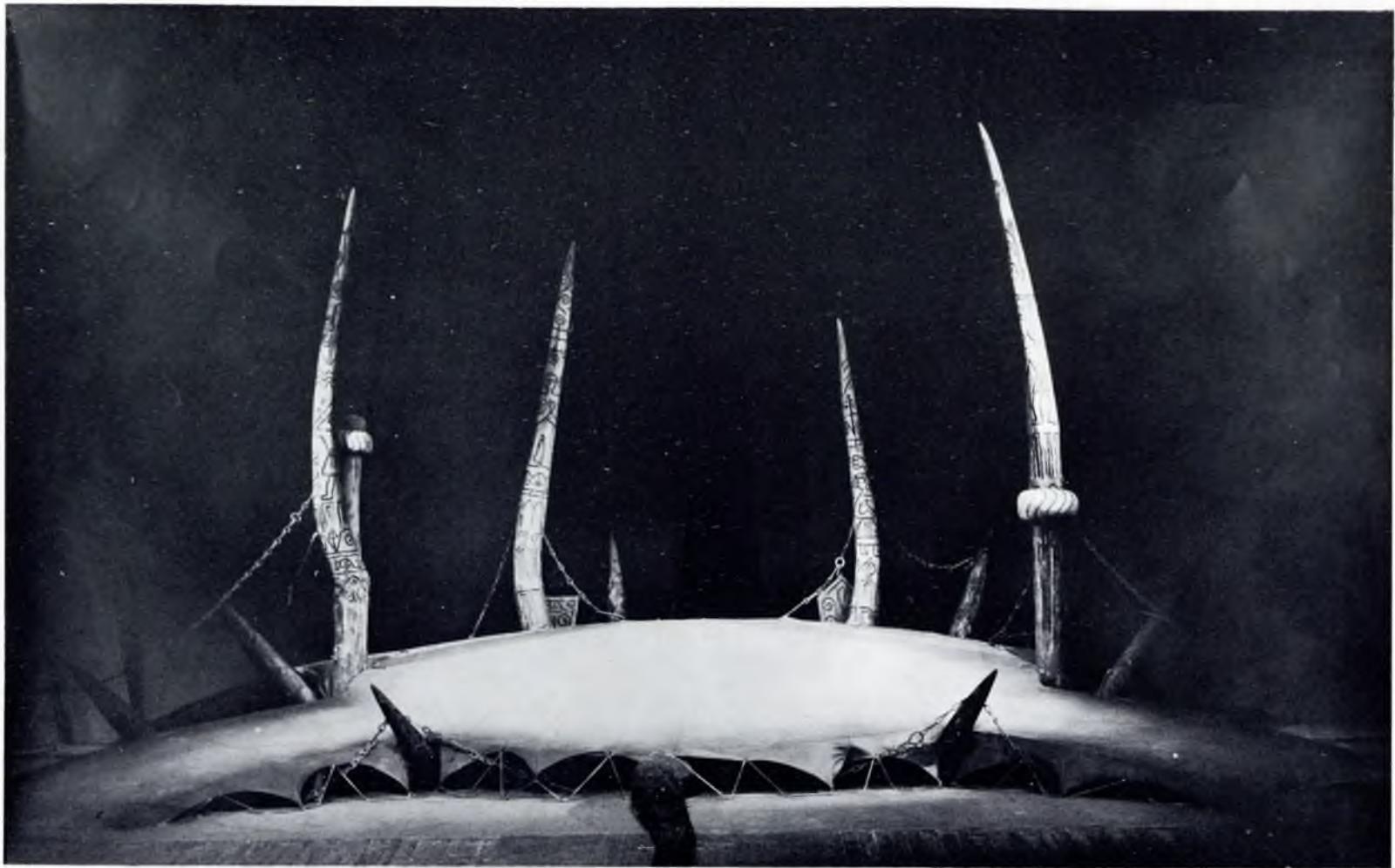
R. Radojković: „Isceljena rana“, reditelj Ž. Mitrović

POKRAJINSKO NARODNO POZORIŠTE, PRIŠTINA

1984 D. Tomić: „Raskršće“, reditelj D. Rodić

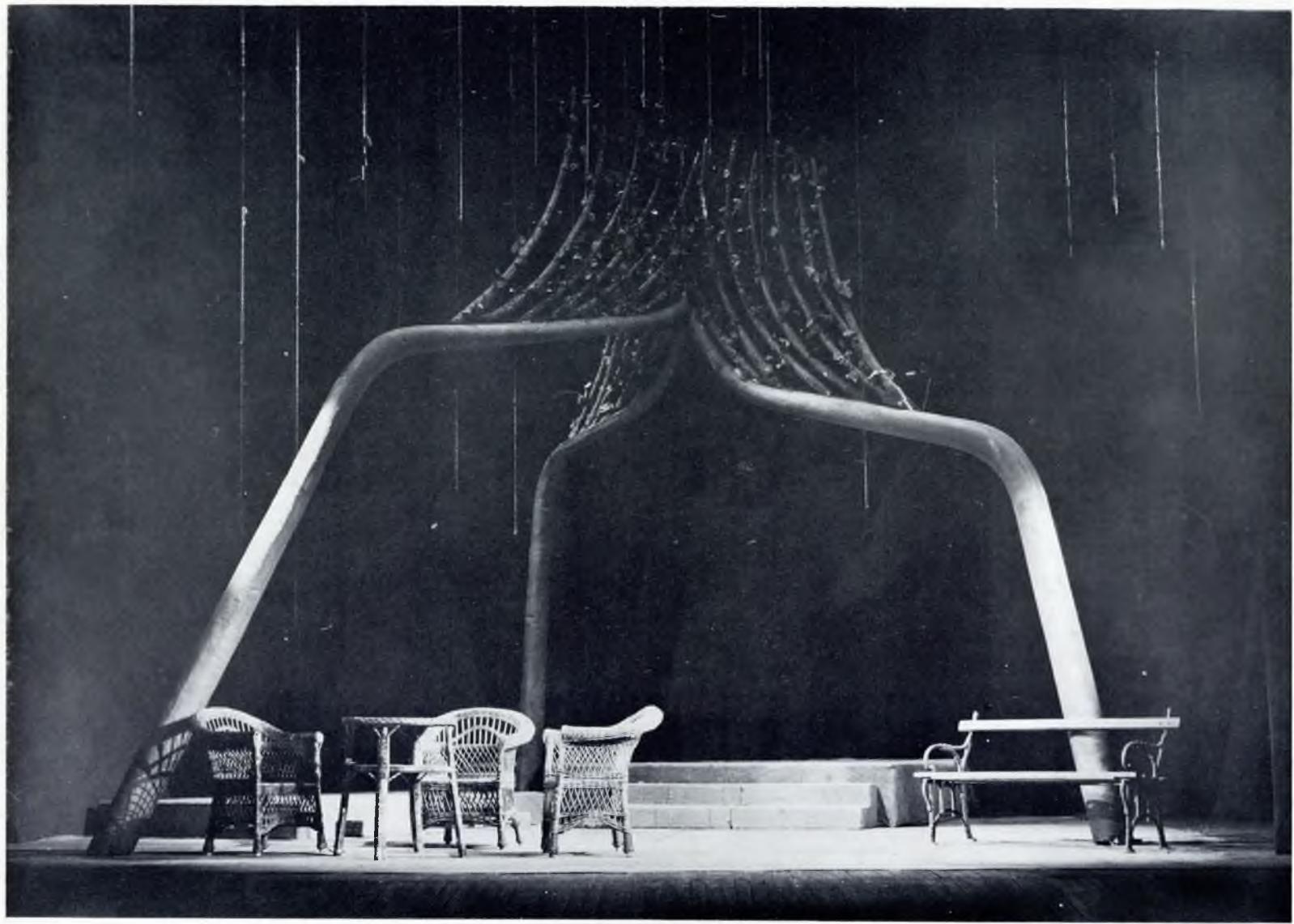
KRUŠEVAČKO POZORIŠTE, KRUŠEVAC

1984 A. Popović: „Mrešćenje šarana“, reditelj N. Bradić

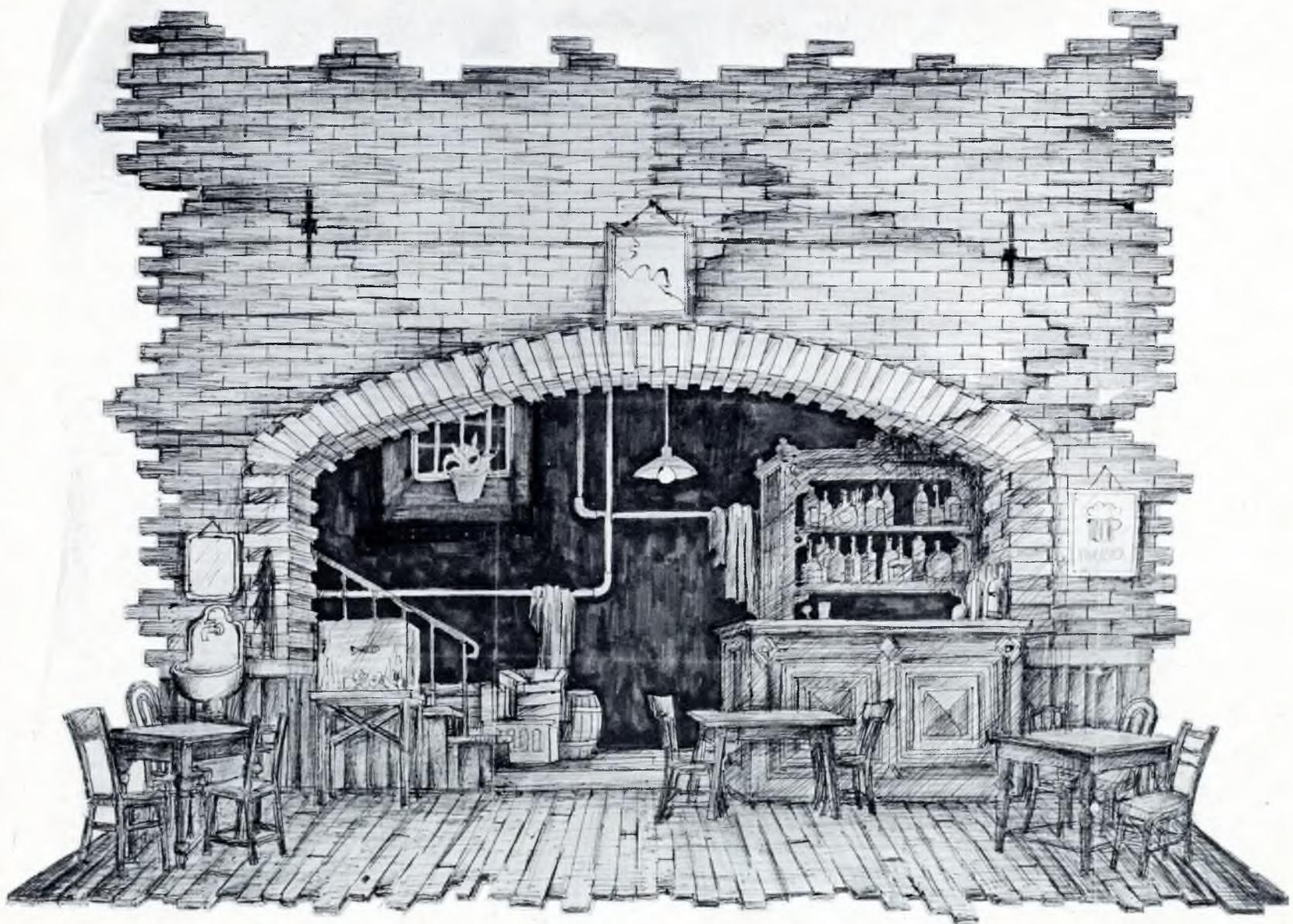

„HASANAGINICA“, Pozorište Timočke krajine, Zaječar, 1985.

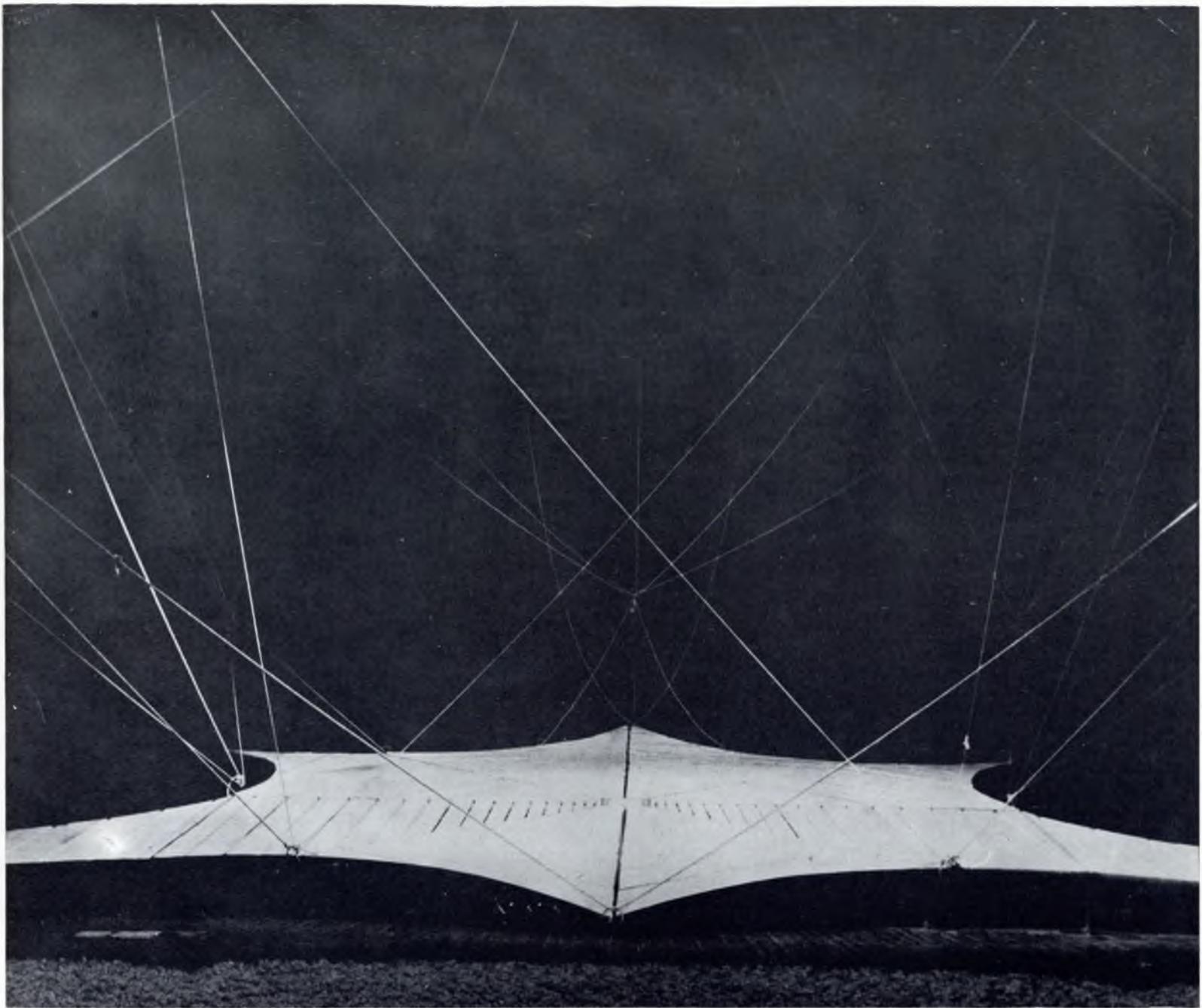

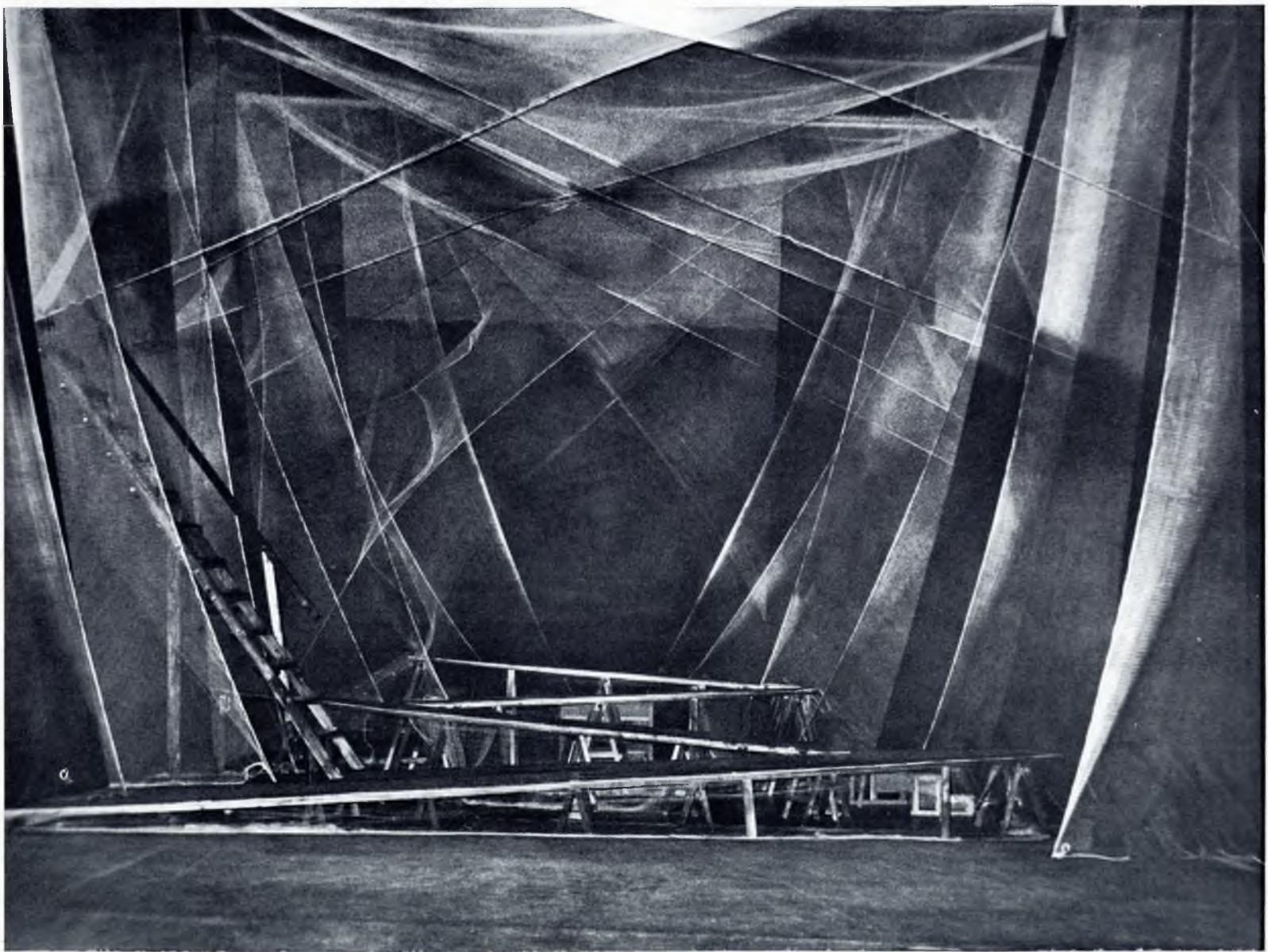
„*TRI SESTRE*“, Pozorište Timočke krajine, Zaječar, 1973.

Skica za scenografiju predstave „VOĆNI DAN“, Narodno pozorište, Niš, 1982.

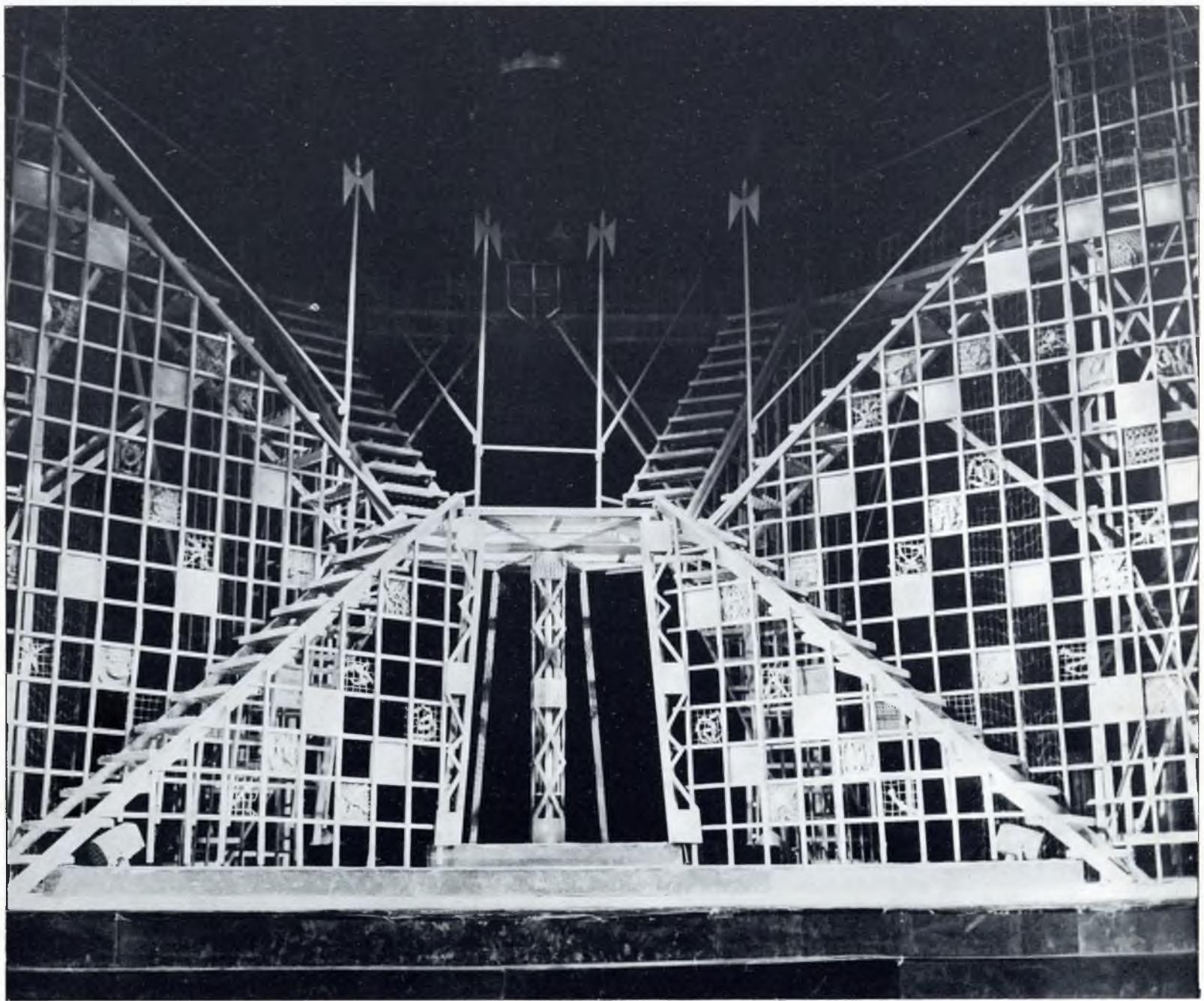
„OMER I MERIMA“, Pozorište Timočke krajine, Zaječar, 1972.

„ZLOČIN I KAZNA“, Narodno pozorište, Titovo Užice, 1981.

„BRISANI PUT“, Pozorište Timočke krajine, Zaječar, 1980 (radni fotos).

„HAMLET“, Narodno pozorište, Niš, 1980.

NAGRADE I PRZNANJA

- 1968 Nagrada za scenografiju na Susretima profesionalnih pozorišta SR Srbije „Joakim Vujić“ u Titovom Užicu (P. Petrović Pecija: „Olivera“, reditelj M. Popović)
- 1972 Nagrada za scenografiju na Susretima profesionalnih pozorišta SR Srbije „Joakim Vujić“ u Zaječaru (V. Lukić: „Afera nedužne Anabele“, reditelj D. Rodić)
- Nagrada Žirija grada domaćina za scenografiju na Susretima profesionalnih pozorišta „Joakim Vujić“ u Zaječaru (V. Lukić: „Afera nedužne Anabele“, reditelj D. Rodić)
- 1973 Nagrada za scenografiju na Susretima profesionalnih pozorišta SR Srbije „Joakim Vujić“ u Kragujevcu (M. Belović – S. Pešić: „Omer i Merima“, reditelj M. Bogosavljević)
- Septembarska nagrada grada Zaječara
- 1975 Nagrada za scenografiju na Susretima profesionalnih pozorišta SR Srbije „Joakim Vujić“ u Titovom Užicu (A.P. Čehov: „Tri sestre“, reditelj M. Popović)
- 1976 Pohvala Udruženja dramskih umetnika Srbije za scenografiju (Lj. Simović: „Hasanaginica“, reditelj D. Rodić)
- 1978 Nagrada za scenografiju na Susretima profesionalnih pozorišta SR Srbije „Joakim Vujić“ u Nišu (Z. Komanin: „Ognjište“, reditelj M. Bogosavljević)
- Prva nagrada za slikarstvo na Septembarskoj izložbi „Grupe 72“ u Zaječaru
- 1981 Nagrada za scenografiju na Susretima profesionalnih pozorišta SR Srbije „Joakim Vujić“ u Titovom Užicu (I.G. Kovačić: „Jama“, reditelj M. Radisavljević)
- 1982 Nagrada za scenografiju na Susretima profesionalnih pozorišta SR Srbije „Joakim Vujić“ u Pirotu (V. Stojanović: „Voćni dan“, reditelj Lj. Georgijevski)
- 1984 Nagrada za scenografiju na Susretima profesionalnih pozorišta SR Srbije „Joakim Vujić“ u Zaječaru (Ž. Komanin: „Tomička buna“, reditelj M. Bogosavljević)

